

BÀI THƠ CHO ĐỜI

Cư sĩ Liên Hoa

**Có những vần thơ vút lên tận trời xanh
Đưa hồn người vào mộng lung, ảo tưởng
Có những vần thơ dịu dàng như làn gió thoảng
Thổi bông bành mái tóc lấn hương xưa
Có những vần thơ như đoàn quân nhạc
Dẫn muôn người vào cuộc tương sát tương tranh**

**Có những vần thơ dẹt trời thơ mộng
Và thi nhân trầm mình tìm lại bóng giai nhân
Tôi chỉ muốn thơ tôi dịu dàng thơ đại
Vì thơ tôi vốn xuất phát tự đáy lòng
Nó không dẹt những mảng phù du ảo ảnh
Ru con người quên cả bên thời gian**

**Tôi chỉ muốn thơ tôi như lỗ hồng nhỏ
Trên con tàu đang vượt sóng đại dương
Để tất cả mọi người đều cảnh tỉnh
Vì tình người đang thiếu vắng mọi nơi**

**Tôi muốn thơ tôi như đóm lửa nhỏ
Trong đám rơm khô chờ sẵn bắt mối
Để tất cả mọi người giật mình lo sợ
Vì tham sân si đang cháy rục khắp phương trời**

**Tôi muốn thơ tôi uy nghi như vị Thái tử
Dù trẻ thơ nhưng chuẩn bị lên ngôi
Để tất cả thần dân luôn sát cánh
Vì quân vương sẽ diệt hết bạo tàn**

**Tôi muốn thơ tôi hồn nhiên như chú tiểu
Vì ngày mai sẽ là một vị Thánh nhân
Như Cô-dàm, đóa hoa ngàn thu bất diệt
Giáo pháp Ngài lợi lạc khắp nhân thiên.**

05.03.99